

Epistola lui Iacov – Lecția 5

Credința manifestată în relații

Iacov 2:1-13 (de citit tot capitolul 2)

“Frații mei, să nu țineți credința Domnului nostru Isus Cristos, Domnul slavei, căutând la fața omului.”

SCOPUL LECȚIEI

- ✓ Să înțelegem de ce discriminarea este un păcat și cum suntem / putem fi noi afectați de acest păcat
- ✓ Să ne refocalizăm modul în care ne raportăm la cei din jurul nostru, pornind de la exemplul Domnului Isus

Capitolul 2 se focalizează pe *credință*. Încă de la prima citire, e evident că Iacov vrea să sublinieze natura *practică* a credinței. Credința în Isus Hristos, de fapt, se referă la întreaga noastră viață. Nu o putem rezuma doar la lucrurile pe care le afirmăm despre persoana lui Hristos. A “ține credința” înseamnă a îți trăi viața într-un anumit fel. Dar înainte de a detalia aceste lucruri, veniți să ne familiarizăm cu textul.

1. Citește Iacov 2:1-13. Structura versetelor este destul de simplă. Mai jos vei găsi o propunere de împărțire a textului. Cum ai formula în cuvintele tale conținutul fiecărei secțiuni?

V. 1 Porunca

2. Am subliniat deja că ținerea credinței este tot una cu trăirea credinței. Care este aspectul specific al vieții sau trăirii noastre la care face referire Iacov în aceste versete?
3. Am putea, oare, înlocui expresia “a nu căuta la fața omului” cu “a nu discrimina” sau “a nu face favoritisme”, fără să distorsionăm sensul textului?

V.2-3 Exemplificarea problemei:

4. În mod evident, faptul că autorul deschide exemplul său cu expresia “de pildă” ne arată că avea în vedere mai multe situații în care putea să apară discriminarea. Totuși, în exemplul său, el alege să se focalizeze pe relația bogați – săraci. Oare de ce?

V. 4 Formularea problemei:

5. În ce mod sintetizează Iacov problema în acest verset?
6. Am putea oare înțelege expresia “a face deosebire în voi înșivă” ca însemnând “a face deosebire între voi”? De ce crezi că alege Iacov să formuleze astfel problema?
7. Iacov vorbește aici de “judecată cu gânduri rele.” Să existe oare și o judecată (sau evaluare) pozitivă, cu “gânduri bune”? Ai putea da un exemplu?

V5-6a Argumentul 1:

8. Pentru a-și susține porunca din primul verset, Iacov aduce câteva argumente. În ce constă acest prim argument?

9. Ce putem învăța din acest verset cu privire la modul în care Dumnezeu îi privește pe oameni?

V. 2:6b-7 Argumentul 2:

10. Atunci când îți pui nădejdea în oameni, de multe ori ajungi să fii dezamăgit. Cum se leagă acest lucru de argumentul adus de Iacov în aceste versete?

V. 8-11 Argumentul 3:

11. În acest al treilea argument, Iacov devine mai "teologic". Cum ai rezuma, în cuvintele tale, raționamentul lui Iacov?
12. De ce este "iubește-l pe aproape tău ca pe tine însuși" o "lege împărătească" (citește Galateni 5:14). Cum nuanțează Isus această lege în Ioan 13:34-35? Ce semnificație au cuvintele Sale?

v. 12-13 – Concluzie însoțită de o atenționare.

13. Iacov introduce în concluzie și argumentul judecății finale. În lumina întâlnirii cu adevăratul Judecător, am putea oare rezuma mesajul acestor versete astfel: "dacă Dumnezeu s-a îndurat de tine și ți-a iertat mult făcându-te slobod din robia păcatului, oare nu ești și tu dator să ai milă față de cei din jur?"?

Aplicații:

14. Dacă ești sincer cu tine însuși, care sunt categoriile de oameni față de care ai un sentiment negativ, poate chiar repulsie? De ce?
15. La școală / locul de muncă, există persoane care sunt mereu obiectul glumelor și bățăilor de joc ale celorlalți? Care este atitudinea și comportamentul tău față de aceste persoane?
16. Oare putem vorbi de "discriminare" și în biserica zilelor noastre? În ce mod?
17. Biblia ne învață că există situații în care *trebuie* să facem deosebire între noi. Poți să te gândești la câteva exemple? (vezi Romani 12:3-8 și Efeseni 4:11-16). Cum putem veghea ca aceste "diferențe sănătoase" dintre noi să nu se transforme în ocazii de discriminare?

Provocare

Firea noastră pământească este caracterizată de egoism, avariție, mândrie și nu de milă. Atitudinile și acțiunile noastre pline de milă indică prezența evidentă a lui Hristos în noi. Doar omul la care mila se vede ca un mod de viață și nu ca o activitate punctuală, dovedește că Duhul lui Dumnezeu este în el și firea lui pământească începe să fie răstignită. Iar dacă avem Duhul Său în noi atunci suntem fii ai lui Dumnezeu – am "trecut" din moarte la viață (vezi Ioan 5:24). Iar dacă suntem copii de Dumnezeu, trebuie să ne comportăm ca atare, imitându-l pe Tatăl nostru ceresc. El l-a trimis pe Fiul său să-și dea viața pentru *toți* oamenii – *pe când era ei încă păcătoși* (adică vrednici de disprețuit). Totuși, el s-a dezbrăcat de statutul său de stăpân al universului și a venit și a locuit printre noi. S-a apropiat mai ales de cei disprețuiți și discriminați – vameși, bolnavi, prostituate, săraci – invitându-i la o nouă viață. Dacă el, *căpetenia credinței noastre* a trăit credința astfel, oare noi ne putem permite să deviem de la modelul său?

Ce înseamnă pentru tine să-l urmezi pe Isus? Gândește-te la o persoană (sau grup de persoane) față de care ai avut până azi sentimente de dispreț. În primul rând, pocăiește-te înaintea Domnului de acest păcat. Apoi, roagă-te ca El să îți arate cum poți să îți arăți iubirea față de această persoană / grup.